

Til børne- og socialminister Mai Mercado

2. juni 2017

Kommentarer til ministerens svar på udvalgets spørgsmål om udvidelse af Udlandsbekendtgørelsen

Som opfølgning på Muskelsvindfondens foretræde 27. april 2017 stillede Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg spørgsmål nr. 383 (alm. del) til Børne- og socialministeren.

I spørgsmålet bedes ministeren blandt andet redegøre for, om du mener, det er rimeligt, at familier med et barn med handicap kan få en uges aflastningsophold betalt af kommunen, men ikke få den hjælp, der ydes i hverdagen, med på en kortvarig familieferie i udlandet.

Efter at have læst ministerens svar dateret 23. maj, føler vi os i Muskelsvindfonden nødsaget til at kommentere svaret. Vi er ikke enige i hverken de praktiske eller økonomiske udfordringer, ministeren bruger som begrundelse for, at du ikke umiddelbart vil ændre udlandsbekendtgørelsen.

Afløsning/aflastning og udlandet

De praktiske udfordringer er ingenting at regne i forhold til den logistik mange af familierne ellers bøvler med for at få hverdagen med hjælp efter mange forskellige paragrafer til at hænge sammen. Derfor er det i Muskelsvindfondens optik at opfinde et problem, som reelt ikke eksisterer, når ministeren skriver: " Da aflastning typisk er tildelt i et afgrænset tidsrum, vil det som altovervejende hovedregel ikke være muligt for en aflastningsperson at stå til rådighed under et ophold i udlandet, uden at der skal afsættes ressourcer til, at han eller hun kan aflønnes i en længere, sammenhængende periode."

Familierne beder ikke om flere timer. Forældrene er vant til at indrette hele deres eget liv efter at få hjælpen til barnet med handicap til at gå op. Meget af den hjælp, der medtages på udlandsferier efter andre paragraffer er også tildelt i afgrænset tidsrum. Hjælperne der er med på ferie, får ikke løn i døgndrift. Hjemme har mange af familierne i forvejen hjælp efter flere paragraffer, hvoraf de selv ansætter hjælpere i nogle af timerne, mens kommunen står for ansættelsen i andre af timerne.

De forskellige ansættelsesvilkår og det afgrænsede tidsrum for forskellige arbejdsperioder er vilkår, som familier og kommuner hele tiden bøvler med at få til at gå op. Det vil ikke være specielt vanskeligt at håndtere i forhold til udlandsrejser, hvor dagene er nemmere at tilrettelægge end hverdagen med skolegang, fritidsaktiviteter, arbejde og så videre.

Ingen ekstra omkostninger

I sit svar peger ministeren også på, at når man har ret til at få sin hjælp med til udlandet, kan der ifølge udlandsbekendtgørelse i nogle tilfælde også ydes tilskud til de ekstra omkostninger, der er forbundet med at have en hjælper med på kortvarige udlandsferier.

Det er helt korrekt, at der isoleret set på den måde opstår en ekstraudgift. Det er ikke det, Muskelsvindfonden har bedt om, men det kan isoleret set være en konsekvens. Regnestykket er dog ikke så enkelt.

Indtil for 3 år siden var det helt normalt at familier med børn med muskelsvind fik bevilget hjælp efter servicelovens § 41. Dermed har det også været helt almindeligt at familierne kunne tage hjælpen med til udlandet og søge støtte til merudgifterne ved at have hjælperen med under en kortvarig ferie i udlandet.

Som konsekvens af Ankestyrelsens principafgørelse 85-13 har kommunerne langsomt men sikkert tilrettet bevillingerne, så en stor del af hjælpen efter § 41 er flyttet til i stedet at blive bevilget efter § 44 jf. § 84. Ankestyrelsens afgørelse var helt korrekt. § 41 er subsidær. Muskelsvindfonden tror ikke, det var tilsigtet, at denne præcisering af reglerne skulle fratage familier muligheden for at få hjælpen fra hverdagen med, når familierne i lighed med de fleste andre ønsker at rejse på ferie i udlandet. Men det skete og en afledt konsekvens er, at kommunerne har sparet penge på merudgifter til hjælperes rejse og ophold.

Hvis ministeren ved at udvide Udlandsbekendtgørelsen reelt giver familierne de samme muligheder for at tage på ferie, som de havde før 2014, vil ministeren samtidig bringe udgifterne tilbage på det niveau de havde tidligere. Når man først tager noget fra familierne for senere at give det tilbage, kan det næppe samlet set betegnes som behov for ekstra ressourcer.

Ser frem til videre dialog

Vi er glade for, at ministeren har stor forståelse for de familier, som kommer i en meget svær situation i forhold til at tage på ferie til udlandet. Vi håber at det sammen med denne henvendelse kan være et godt udgangspunkt for at fortsætte dialogen, så problemerne bliver løst.

Det virker i vore dage helt urimeligt, at nogle familier fuldstændig fratages muligheden for at komme på ferie, alene fordi der i familien er et barn med handicap.

På vegne af Muskelsvindfonden
Thomas Krog
Handicappolitisk konsulent